

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه آموزش محیط زیست در قوانین برنامه های چهارم و پنجم توسعه ایران

محل انتشار:

سومین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ندا افخمی نمین - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی، مدیریت، آموزش محیط زیست، گروه مدیریت محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم

شادی توکلی مهر - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی، مدیریت، آموزش محیط زیست، گروه مدیریت محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علو

خلاصه مقاله:

حق برخورداری از محیط زیست سالم را میتوان در بنیادیتترین حق شناخته شده برای بشر، یعنی حق حیات یافت. به عبارت دیگر آنچه زمینه ساز بهره مندی از دیگر حقوق است، حق در محیط زیست سالم است. با کمی توجه در وضعیت محیط زیست می-توان دریافت علت اصلی دگرگونی و تخریب های زیست محیطی، ناآگاهی و عدم توجه انسان به محیط اطراف، به دلیل کمبود آموزش های علمی و کارشناسانه زیست محیطی است. آموزش های زیست محیطی می توانند تأثیر قابل ملاحظه ای بر تقویت فرهنگ زیست محیطی و دستیابی به اهداف توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست داشته باشند. این نکته که ما در قبال نسل های آینده مسئول هستیم در ابتدا متوجه دولت است تا با اتخاذ سیاست های ملی و بین المللی، مسئولیت حفاظت از محیط زیست و حیات اجتماعی را به انجام رساند. در این مطالعه با توجه به اهمیت آموزش محیط زیست و نقش دولت، قانون برنامه های پنج ساله توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور بررسی شده است. روش مطالعه توصیفی تحلیلی بوده و گردآوری داده ها - و اطلاعات با استفاده از مراجع مختلفی چون گزارشهای عملکرد دفتر آموزش محیط زیست، قوانین و آیین نامه های مجلس شورای اسلامی، اسناد، مدارک، کتابها و مقالات منتشر شده در این زمینه انجام شده است. نتایج این مطالعه نشان می دهد علیرغم سابقه نسبتاً طولانی قوانین محیط زیست در کشور، آموزش محیط زیست از برنامه چهارم توسعه کشور اعتبار و جامعیت مناسب یافته است

کلمات کلیدی:

آموزش محیط زیست، قوانین محیط زیست، قانون برنامه توسعه ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/402168>

